

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 15/2023
08.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милољуб Јовичић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Полицијска управа у Ужицу - Полицијска станица у Пожеги, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Ужицу, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1021/18 од 17.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1021/18 од 17.04.2018. године, првог става изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1021/18 од 17.04.2018. године, првог става изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 236/17 од 16.01.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да Фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених - испостава Пожега за тужиоца уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање по стопи важећој на дан уплате на основицу - зараду по основу нередовности у раду, рада ноћу, рада у дане државних и верских празника који су нерадни дани и по основу приправности, досуђених тужиоцу пресудом Основног суда у Пожеги П1 392/2013 од 27.08.2014. године, наведених у том ставу изреке, те да о извршеној упати достави тужиоцу доказ. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова поступка плати тужиоцу износ од 74.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1021/18 од 17.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П1 236/17 од 16.01.2018. године у првом ставу изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у другом ставу изреке пресуде Основног суда у Пожеги П1 236/17 од 16.01.2018. године и предмет у том делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става првог изреке, тужена је због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 2505/2018 до 24.10.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1021/18 до 17.04.2018. године, као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинута су пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1021/18 до 17.04.2018. године и пресуда Основног суда у Пожеги ПП 236/17 од 16.01.2018. године, а тужба тужиоца одбачена.

Одлуком Уставног суда Уж 1438/2019 од 23.02.2023. године усвојена је уставна жалба АА и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 2505/18 од 24.10.2018. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије (тачка 1 изреке); поништено решење Врховног касационог суда Рев2 2505/18 од 24.10.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1021/18 од 17.04.2018. године (тачка 2 изреке).

Одлучујући у поступку извршења одлуке Уставног суда о дозвољености изјављене ревизије, у складу са чланом 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Ревизија предвиђена означеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога су за дозвољеност изјављене посебне ревизије тужене ирелевантни њени наводи о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

По оцени Врховног суда, у овом спору не постоји потреба да се о посебној ревизији тужене одлучује ради уједначавања судске праксе. Правним ставом којим је Врховни касациони суд, вршећи надлежност предвиђену чланом 31. раније важећег Закона о уређењу судова, усвојио на седници Грађанског одељења од 12.03.2019. године разрешено је спорно правно питање о надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву запосленог за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање, када је такав захтев једини предмет спора. О посебној ревизији тужене у овом спору није потребно одлучивати ни ради новог тумачења права, одредби Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање и Закона о пензијском и инвалидском осигурању које су нижестепени судови применили када су одлучивали о тужбеном захтеву.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа (спор за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање је спор о новчаном потраживању) о дозвољености ревизије одлучује се применом члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела.

У поднетој тужби није одређена вредност предмета спора, али је тужиоцу наложено да плати судску таксу за тужбу и првостепену пресуду у износу од по 1.900,00 динара. Обрачуната судска такса у наведеном износу наплаћује се у парницама чија је вредност предмета спора до 10.000,00 динара, што је очигледно ниже од вредности меродавне за дозвољеност ревизије у смислу наведене законске одредбе.

Следствено изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић